

מסורת הש"ס

(א) סודות יגה (ב) וקח דין
סוכה דה"ה (ג) משה מ"ב מ"ה
(ד) חגיגה כג ע"ג וחזק כה
משה מ"ב מ"ו ע"ג (ה) וחזק
קד"ה (ו) ולקח ג"ה (ז) וקד
ח"ה (ח) שער ע"ג (ט) וז"ל
הספד (י) וז"ל הספד
(כ) ויע"פ חו"ס יצחק ד"ה
דלמ"ה וזו"ס שס ט: ד"ה
לחמ"ה (ל) ויע"פ חו"ס חגיגה
כג ד"ה חטמ"ח (מ) ויע"פ
חו"ס סוכה ל ד"ה נפל וזו"ס
חגיגה כג ד"ה שטמ"ה וזו"ס
חולין כג ד"ה טמ"ה וזו"ס
דמ"ה ד"ה נסד"ה

1944 / 1945

[illegible]

בא לו ריב"ז ואלתר לו אישי ב"

שבעת ימים פרק ראשון יומא

שבועת ימים קודם יו"כ מפרישין ל"ג. של עבודת יו"כ
אזנה בשניה אלול זו כדיליף בהוריות בפרק במד
דקדק (יב:) דכתיב גבי יום הכפורים וכפר הכהן אשר ימשח אותו.
ובגמרא (דף ה.) מפרש לה מפרשישין: **לששם פרהדרין.** כך שמה
ובגמרא (דף ה.) מפרש לה נקראת כן:
ומסקינין לו. ומזמנין כהן אחר
להיות כהן גדול מחמיו אם ירעו בו
פסול קרי או שאר טומאה המעכבין
מלגזול למקדש: **וכעד ביטא.** גבי
יו"כ כתיב בחשתי מות: **א"כ**
דמישח למיתה: **אין לדבר סוף.**

שובעת

ימים קודם יום הכפורים מפרשים כהן גדול
אחר תחתיו^ב שמא יארע בו פסול י' יהודה
אומר אף אשה אחרת מתקנין לו שמא תמות
אישתו שנאמר יוכפר בעדו ובעד ביתו ביתו
זו אשתו אמרו לו אם כן אין לדבר סוף:
גמ' תנן התם^ב שבועת ימים קודם שריפת
התורה לזו מפרשים כהן השורף את התורה
לממכתו לשלש שאל פני הכירה צפונה
מזרחה ולשכת בית האבן היתה נקראת
ולמה נקרא שמה לשכת בית האבן שכל
אדם מאי מעמא כיון דטבול יום כשר כפרה
מממאין היו הכהן השורף את התורה
מממבלין אותו להוציא מלבן של צדוקין
ששהיו אומרים במעורבי השמש היתה נעשית
תקינו לו רבנן כלי גללים כלי אבנים וכלי
אדמה דלא ליקבלו טומאה כי היכי דלא
לילולו בה מאי שנא צפונה מזרחה כיון
דחממא היא וחממא טעונה צפונה וכתבי
בבה^א אל נכח פני אהל מועד תקינו לה
רבנן לשכה צפונה מזרחה כי היכי דלהוי
תנה א"ר יוחנן מקום היה בבה הכית ובירה
שמו ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה
שנאמר^ב הבירה אשר הכינותי מנא הני מילי
א"ר מנימי בר חלקיה א"ר מחסי בר אידן
א"ר יוחנן אמר קרא^ב כאשר עשה ביום הזה
צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו
מעשי פרה לכפר אלו מעשי יום הכפורים
כשלמא כוליה קרא כפרה לא מתוקם לכפר
ככתבי ופרה לאו בת כפרה היא אלא אימא
כוליה קרא ביום הכפורים כתיב אמרי
לילוי צוה צוה כתיב הכא צוה ה' לעשות
ויכתיב התם^א זאת חקת התורה אשר
צוה ה' לאמר מה להלן פרה אף כאן
פרה ומה כאן פרישה אף להלן פרישה

הכלים מקדשים ואפילו בכלי גללים כו' ואדרבה הם משמע דטפי פשיטא לו דנשאר כלים מקדש
אינרטרך ליה לאשמועינן דאע"ג דלאו כלים מיקרו לענין טומאה מ"מ הם כלים לענין קידוש

ובמא שנה צפונה מורחה. וא"ת אמאי לא היו מפרשין נמי כ"ג לפני יוה"כ ללשכה זו שעל פני הכי
 בית אכן מי הכי דהוי לה הימירא שכל מעשים בכלי אבנים או הוו מפרשין נמי להביא ללשכה
 לפרה אי נמי ל"ז משום דכ"ג ביהמה פירשו לקדושה שכל עבודתו לפניו ולפנים היה מפרשין
 פרה שנעשים מחוץ זה הכהן פירשו ללשכה שעל פני הכירה שחון לעזרה: **אמאי** אמאי
 פריך דאי כוליה קרא ביה"כ כתיב אם כן לעשות לתה לו וי"ל דשלקא דעתך דמקשה דמריבוו או לנתי
 אמריא כפרה דקרבנות ואי לא כתב אלף לעשות ה"א זה פרה להכי כתב מריבוו לאשמועינן דד

כמה אמה גאה להיות בהן גדול ובהן דמיון בספרי ושרף את המורה לענין שיבא אחר שורף את הפרה מבניהם להר והבית. שגא

היה צוה ה' לעשות, ואמר ר' משנים קרא בינים ובכפרים כהנים, אם יקראו

היה הנח הכהן לקוחות מספר שית יתכן וגם לפעמים החולות הדבורים הזה לא כפי נוסחתינו בנח, והמה כפי נוסחאות ד"ר לו כ"ו. (ב) ולפניו ה

ב.

א א מ"י פ"א מהלכות יוה"כ
הלכה ג סמג עשין רע:
ב ב מ"י פ"ב מהלכות פרה
הלכה א ג ג סמג עשין
לג:
ג ג מ"י פ"א שם הלכה יד:

תורה אור השלם

- ו. והקריב אותך את פ'
הקטן אשר לו וכפר
הקטן באשר:
ובעזר בית:
ויקרא לו:
וְלָקַח אֶלְעֹנָה בְּתוּרָה
מִדָּוִד בְּכַעֲבֹוֹ אֵת
בִּנְיָמִן אֶת מֹרֶד הַמֶּלֶךְ
וְכָכָה יָדָהּ עִמָּוֶה:
וְכִמְרִי שׁוֹרָה
לְשִׁלֹּמֶה בֶן מִן לִבָּב
שֶׁלֹּם לְשִׁמְרֹן מִמְּחֻזֵּי
עֲדֻתָּיִךְ וְהִקְדֵּם
הַכֹּל לְבִנְיָמִן הַבִּירָה
אֲשֶׁר
הַכֹּהֵנִת:
- דברי הימים א כט ט'
כ. כאשר יקרא ביום הזה
עוד י' לעשות לכפר
עליו: ויקרא ח ל
ז: ואת חקת הארץ אשר
עשה י' לאמר דבר אל בני
ישראל וקרא אשר אין
אדמה מגיחה אשר אין
עם אשר לא יעלה עליה
עליו:
ט. כמכרתי ש

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בלי גללים צמח
בקר. וכ"כ רש"י שבת נח ע"ה
ד"ה בלי. אבל בשנה דף טו
ע"ג כתב רש"י גללים שיש
תום' ד"ה להוציא וכו'
דמגידים מדרס לחמשת
כדפרישית. ע"י ונחמס דף ח
ע"ג תום' ד"ה שריפה:

הגהות הב"ח

(b) רש"י ד"ה כאשר כו'
כאשר עשה לזה לעשות
לדורות:

מוסף רש"י

שבעת ימים. הן מסכת
מירי נסדר יום הכפורים
(לקמן יד:) דכל מסכת זו
כמנהג אחר, שעסקיה כולה
נסדר כמות שכן הפסוקים
סדורין והולכין (לקמן יט.)
אף אשה אחרת מתקנין
לו. מומין לכהן גדול נסדר
יום הכפורים (סוכה ד.)

דבינו חנאל

שבעה ימים קודם ליום המפורש מקבלין את הגדול במיתא כזה. תוך חתם במסכת פרה תחילת פרק ג' שבעת ימים קודם לשפוט הפרה מפרשין את השופר שהיה במיתא ללשכה שעל פלגין הבריה כולו. פירוש שלי בלגין שלי אמנני כלי אדמה, שלא הוסק במכשך שאין מקבלין הוסקת לפי שאין כלי חרש. שופט אדומה קראת חטאת שני והיתה לערבת בני ישראל שמסמרת לפי דעה חטאת היא אמר כתיב ויהיו מקום חלה הבה בשרי צדיק שכן.

[מנא] הני מילי בערביה ליהפרש כזה גדול ביום המפורש וכן [כזה השופר] תחב במיתא כאשר עשה ביה

(יום ה) כפורים. ואימא כוליה

היה זה יום שבת וכל ישראל היו עובדים
במלאכה כענין השבת והיום הזה היה
שבת וכל ישראל היו עובדים במלאכה